

Lármafarok

2024/2025

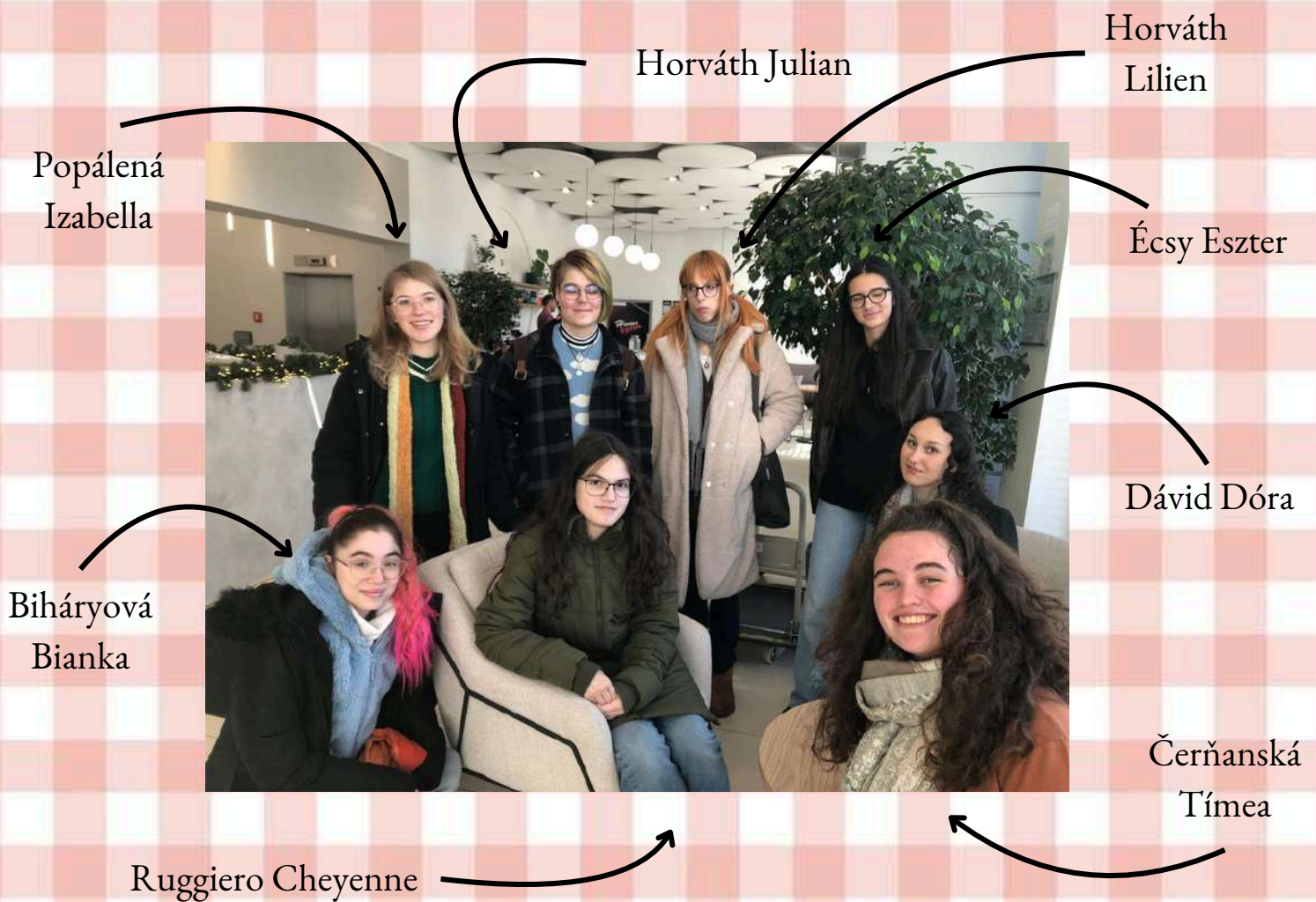
3. szám

a pozsonyi Duna utcai gimnázium diáklapja

Radnóti Miklós: Április

Egy szellő felsikolt, apró üvegre lép
s féllábon elszalad.
Ó április, ó április,
a nap se süt, nem bomlanak
a folyton nedvesorru kis rügyek se még
a füttyös ég alatt.

Impresszum

Újság neve:

Lármafa

Újság periodicitása:

kéthavonta

Főszerkesztő:

Biháryová Bianka

Szerkesztők:

Čerňanská Tímea, Dávid Dóra, Écsy Eszter, Horváth Julian, Popálená Izabella, Ruggiero Cheyenne

Szerkesztőség székhelye:

Dunajská 13, 814 84 Bratislava

Kapcsolat:

larmafa.ujzag@gmail.com

Borító (cím betűtípusa, kép, rajz):

Ruggiero Cheyenne

Rajzokat készítették:

Bukor Lilianna, Kiss Diana, Vaszka Hanna

Felügyelő tanár:

Kulcsár Mónika

© 2024 Lármafa

Kedves Olvasóink!

Eljött a tavasz, a várva várt napsütés és az élénk színek ideje, ám a meleg levegő helyett, amikor kilépünk a házból, gyakran fejbe csap a hideg szél meg az eső. Kicsit hasonló ez, mint ami jelenleg zajlik körülöttünk: a sokszínűség korát éljük, mégis gyakran kedvesség helyett hűvösen viselkedünk egymással. Ahogy azt a Trepp színházi platform *Akcent* című darabjában is elhangzik: "...a különféle emberek nem együtt élnek, hanem egymás mellett."

Persze szuper lenne, ha mindenki mindenkit szeretne, de az nem reális. Mindig is lesznek az emberek között olyan kisebb-nagyobb különbségek, amelyeken egyszerűen nem tudják túltenni magukat. Éppen ezért, ezekre az esetekre vonatkoztatva gondolom: egymás mellett meglenni is bőven elég, és amíg a másikat nem bántjuk, nem kell szeretnünk sem. Egy idő után viszont ez tarthatatlan állapot lehet, és így a felek között konfliktusok jöhetnek létre.

A veszekedéssel soha nem jutunk előbbre. Azzal viszont talán igen, hogy ha valakit nagyon nem értünk, nem hagyjuk, hogy elragadjon minket az ítélkezés. Bár ez (nekem is) nehéz, elsősorban próbáljunk rájönni, hogy a másik miért viselkedik úgy, ahogy. Tudatosan vagy tudatlanul cselekszik így? Milyen a múltja? Milyen a családjá? Ha elgondolkodunk a másik személy életén, akár arra is rájöhetünk: ha mi bújnánk a bőrébe, talán hasonlóak lennénk, mint ő.

Én szeretem meghallgatni a velem ellentétes gondolkodású emberek véleményét. Már csak azért is érdekesek, mert nem úgy működik az agyuk, mint az enyém. Emiatt sokat lehet tőlük tanulni – mivel máshogy látják a világot, szélesítik a látókörünket. Persze megesik az is, hogy még véletlenül se akarunk semmit átvenni a másik viselkedéséből, mert annyira távol áll tőlünk. De még így is tanulhatunk tőle: mégpedig azt, hogy mi milyenek nem akarunk lenni. Hiszen ahhoz, hogy tudjuk, hová akarunk eljutni, kulcsfontosságú rájönni, hogy hová nem. Ez nem azt jelenti, hogy elítéljük a tőlünk eltérő értékrendű személyeket. Épp ellenkezőleg. Megértjük a világlátásukat, hogy ennek a tudásnak köszönhetően fejlődjünk, akár ellentétes irányba is. Én azt vallom: nekünk nem a más emberek az ellenségeink, hanem az előítéletek.

Ezek a gondolatok érvényesek a Lármafa legújabb számára is. A tavaszi példányban egy rakat sokszínű írás közül választhatok: áprilisról szóló cikkekből, húsvéti keresztretjvényből, interjúból Molnár Csaba filmrendezővel, aranyköpésekből... Biztos megtaláljátok köztük a Nektek valót, ám azt is, amely első látásra furcsa lesz. Mégis bízunk benne, hogy kíváncsiságból legalább egy kicsit belenéztek abba is. És ki tudja? Elképzelhető, hogy nagyon megtetszik. Ám az is lehet, hogy rájöttök: soha többé nem olvastok ilyet. Bárhogy is lesz, ezáltal egy újabb dolgot tanulhattok meg, nemcsak rólunk, hanem magatokról is. És úgy gondolom, hogy azt mindig megéri.

Bianka

Kedves Olvasóink!

Január 27-e a holokauszt áldozatainak nemzetközi emléknapja. Ebhez kapcsolódóan a harmadik évfolyam egy diákja vetett papírra egy történelmi összefoglalót, mellyel emléket kíván állítani az áldozatoknak, a túlélőknek és a hősöknek. Jó olvasást és méltó emlékezést!

Auschwitz felszabadításának 80. évfordulója

1945 a győzelem éve: a győzelemé, mely eltörölt egy gyilkos rezsimet a föld színéről, és feltárta annak gaztetteit. Idén a második világháború 1945-ös befejezése és Európa nácizmus alóli felszabadulása mellett a bűnök legnagyobb színhelyének felszabadítása is a 80. évfordulójához érkezett: ez pedig Auschwitz-Birkenau.

1940. május 20-án, a már 1939 ősze óta megszállás alatt tartott lengyelországi faluban – melyet a nácik a monarchia korabeli német neve után Auschwitznak kereszteltek – megnyílt a régi laktanya komplexumában az első auschwitzi koncentrációs tábor. A helyszín a maga téglapületeivel központjának számított egy hatalmas, környékbeli táborokat is magába foglaló gépezetnek, melynek egyetlen feladata a nácik számára nemkívánatos és alsóbbrendű emberek módszeres kizsákmányolása, majd megsemmisítése volt. A mai napig itt található az a felirat, melyről minden koncentrációs láger elhíresült: „Arbeit macht frei“, azaz „A munka szabaddá tesz“.

A táborkomplexum első részét sorompóval elzárt kapu jelezte. Itt zsidókat, hadifoglyokat és politikai ellenfeleket tartottak embertelen körülmények között. Bár nagyrészt téglapületekben laktak, csak emeletes faágyaik voltak, az őrök pedig nem bántak velük kesztyűs kézzel. Az ide kerülők a legkisebb bűnért is az életükkel fizettek.

Pár kilométerre az egyes lágertől, Birkenau falu határában találjuk azt a helyet, mely a holokauszt szimbólumává vált: ez a kifejezetten a megsemmisítésre épült Auschwitz II. A rabok többségét kíméletlenül dolgoztatták, így azok rendszerint a bánásmód, a munka miatt haltak meg – vagy éppen golyó által –, de a kettes tábor más volt. A láger végében két hatalmas gázkamra állt, ide vitték a zsidókat „fürdeni“, onnan viszont már nem jöttek ki élve. A hatalmas komplexum közepén lévő elosztó vasútállomásnál válogatták ki azokat az embereket, akiket még munkára alkalmasnak találtak.

A zsidók többségét a kettes táborba vitték. Az ide érkezők főleg kelet- és közép-európai származásúak voltak. Auschwitzban használtak először hidrogén-cianid gázt a megsemmisítésre, ezenfelül néhány foglyon embertelen kísérleteket folytattak.

A hármastábor az IG Farben vegyi üzemének tábor volt, ahol többek között azt a Zyklon B nevű, rovarirtónak kifejlesztett szert is gyártották, amely a hidrogén-cianidot termelte az elgázosításhoz. Az Auschwitz-Birkenau komplexum alá több kisebb tábor tartozott. Külön voltak elhelyezve például a cigányok (romák).

A Vörös Hadsereg nyugati előrenyomulása, a magyarországi Szálasi-féle náci hatalomátvétel, valamint a német megszállás egybeesett. Ez utóbbi 1944 márciusában zajlott. Innentől kezdve az addig nagyrészt életben lévő magyar zsidóság egyenesen a pokolba került. A gyalogmenetek és a vasúti szállítás is mind a megsemmisítő táborokba, Auschwitzba vezettek, ahol a zsidók többsége azonnal a gázkamrákba került. Az áldozatok jelentős része magyar volt.

1945-ben a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének (Szovjetunió) Vörös Hadserege a nagy honvédő háború névvel illetett csaták és az országuk határának átlépése után az európai államok felszabadítása céljából vonult előre. Az antifasiszta koalíció másik két nagy tagja, az Amerikai Egyesült Államok és Nagy-Britannia pedig a nyugati front 1944. július 6-i megnyitásával indítottak harcot a náci Nagynémet Birodalom ellen. Az előrenyomulás folyamán felszabadították Lengyelországot is. Kis-Lengyelországban, ahol Auschwitz és Krakkó található, a nácik menekülni kényszerültek. Ezalatt igyekeztek eltüntetni maguk mögött a nyomokat: a temérdek dokumentumot, mellyel megszervezték a „végső megoldást“ (a zsidók és az alsóbbrendűnek titulált népek kiirtása) és a halálba hurcolt milliók megsemmisítését vagy elszállítását más németországi táborokba.

A Vörös Hadsereg közeledése miatt 1944 novemberében a birkenauai (Auschwitz II) gázkamrákat az SS (Schutzstaffel – magyarul: „védőosztag“, a náci Németország Nemzetiszocialista Német Munkaspártjának erőszakszervezete) felrobbantotta. 1945. január 17-én megkezdődött a teljes evakuáció. A koncentrációs táborban 7500 legyengült, beteg és idős foglyos maradt. A Vörös Hadsereg a tábort szinte őrizet nélkül találta, jelentéktelen ellenállásba ütköztek csak. 1945. január 27-én a szovjetek 1. és 4. Ukrán Frontja felszabadította a koncentrációs táborokat, ahol szembesültek mindazzal, amit a nácik követek el: köztük az ott maradt foglyosok alultápláltságával. A tábor kerítése mögött egy valóságos halálgyár tárult a szövetségesek szeme elé. A felszabadítás után német polgárokat és hadifoglyos katonákat vittek a szovjetek a táborba, hogy bemutassák nekik, miben is hittek, mit is támogattak.

Auschwitz-Birkenauban a számítások és a táborparancsnok vallomása szerint az áldozatok száma 2,5-3 millió fő közé tehető, a későbbi kutatások 1,2-1,5 millió áldozatot számolnak. Ugyanakkor lehet, hogy egyik szám sem közelíti meg a valós léptéket az emberiség történetének legnagyobb népirtásában.

A második világháború a nácik legyőzésével ért véget, azonban az európai zsidóságot már nem lehetett megmenteni. A sok millió holokausztáldozat és a néhány ezer túlélő emlékére az Egyesült Nemzetek Szervezete január 27-ét a holokauszt áldozatainak nemzetközi emléknapjává nyilvánította.

Kósa Csaba

ÁPRILIS BOLONDJA

Április 1. – bolondok napja

A bolondok napját április 1-jén ünnepeljük világszerte: a népszokás szerint, akivel ezen a napon a „bolondját járatják”, az lesz április bolondja. Bár az ünnep pontos eredete ismeretlen, a média és a világmárkák áprilisi tréfái hozzájárulnak ahhoz, hogy ez a hagyomány tovább éljen.

AZ ÜNNEP EREDETE

Egyes történészek úgy gondolják, hogy kelta eredetű népszokásról van szó – április kezdeti vidám tavaszi ünnepek –, míg mások szerint a bolondok napjának gyökerei a XVI. századba nyúlnak vissza, amikor Franciaország a Julianus-naptárról áttért a Gergely-naptárra (az előbbi szerint az újévet március utolsó hetén ünnepelték egészen április 1-ig). Voltak, akik csak később értesültek erről a változásról, így továbbra is a megszokott időpontban köszöntötték az új esztendőt – ezzel pedig viccek célpontjává váltak, és „április bolondjának” kezdték el őket hívni. Egy másik elképzelés szerint hiába hozták előre pár hónappal az ünnepet, az ekkori ajándékozási szokás áprilisban is megmaradt, de ekkor már csak bolondos apróságokat adtak egymásnak az emberek.

További elmélet, hogy a bolondok napja a tavaszi nap-éj egyenlőséghez kötődik, amikor az anyatermészet „megbolondította” az embereket a kiszámíthatatlan időjárással.

BOLONDOK NAPI TRÉFÁK

Április 1-je leginkább egymás megvicceléséről és a bolondozásról szól. Az alábbiakban 5 népszerű, egyszerűen megvalósítható tréfát olvashattok. Kipróbálni csak saját felelősségre :)

1. Cipőfűző összecsomózása
2. Fogkrémrel újratöltött Oreo keksz
3. Kilincs bekenése ragasztóval
4. Játék pók elhelyezése
5. Cukor és só felcserélése a konyhában

Dávid Dóra

„A ma szenvedése megéri“

Család- és párterápia, gyász kísérés, projektmenedzselés, önismereti kurzus vezetése, mediáció, kommunikációs tréning. Nagy Mészáros Krisztina ezekkel mind foglalkozik, de az iskola volt pályaválasztási és nevelési tanácsadójaként leginkább a szellemes előadásaival és foglalkozásaival vált ismertté a Duna utcai diákok között. Témái főleg a függőség és a zaklatás megelőzése, a tanulási módszerek, a továbbtanulás és a konfliktusoldás voltak. Ezenkívül külön konzultációkra is fogadta a diákokat, hogy segítsen a személyes problémáikban. Krisztinával többek között arról beszélgettünk, hogy a gimis diákok hogyan tanulhatnak helyesen, hogyan döntsenek a jövőjükéről, hogyan osszák be effektíven az idejüket, és hogyan oldhatnák az iskolai konfliktusaikat.

Hogyan válasszunk pályát és érettségi tantárgyat?

Egyértelműen érdeklődés alapján. Hosszú távú döntésnél abból induljunk ki, mi kik vagyunk, miben érezzük magunkat elég jónak, mi az, amit szívesen tanulunk, csinálunk. Ma már nem lehet vezető szempont, hogy mivel lehet sokat keresni, hiszen nem lehetünk biztosak abban, pár év múlva melyik szakma lesz elég jól fizetve. Ezért inkább az vezesse a döntést, hogy mit fogunk élvezni.

Mi a helyzet akkor, ha túl sok tantárgyat szeretünk, és ellenben, ha nem érdekel egyik sem?

Megfelelő kiindulópont lehet, hogy miben vagyunk jók.

Hogy erre rájövünk, segíthet az önismeret, ahogy azt szakemberként gyakran emlegeted. Miért fontos ez? Nem igaz a mondás, hogy önmagunknál senki sem ismer jobban?

Sajnos nem. Először magunkat kellene megismerni, a saját tudatos és tudattalan működésünket. Ha tudjuk, mit miért csinálunk, sok mindent képessé válunk másképp, érettebben kezelni.

Milyen életkorban kellene már ismernünk önmagunkat annyira, hogy legyen elképzelésünk a jövőnkéről?

Nincs tuti válasz. Az attól függ, hogy milyen az önismeretünk, mennyire vagyunk tisztában a saját képességeinkkel, illetve a környezetünk milyen hatással van ránk: biztatnak-e, segítik-e a választást.

Sok diák nem szeret tanulni, ez alól te sem voltál kivétel. Mégis visszatértél az iskolába, és képzéd magad. Jobb-e felnőttként tanulni, mint gyerekként?

Felnőttként tanulni – főleg, ha az ember már tudja, mi érdekli – nagyon más. Számomra a képzések, a tanításon való részvételek csodások voltak. Olyat tanultam, amit hallgatva szinte el voltam varázsolva. Amikor előadásokat hallgattam, egyszerűen a saját világomban tudtam elmerülni. Fura ez: úgy éreztem, hogy a helyemen voltam.

Középiskolásként hogyan kell helyesen tanulni, és mik a leggyakoribb tanulási hibák?

Szerintem a rendszertelen tanulás. Ha mindennap számunkra időt a tanulásra, akkor az agy képes tárolni a rengeteg infót. Egyébként a napi rendszer, a kiszámíthatóság a napi rutinban is segít. Vagyis megadott időben tanulni, egészséges étel mellett, megfelelő vitaminokkal segíteni az agy, az emlékezet működését – ez is számít.

Ha túl sok a tanulnivaló, hogyan ne égünk ki az iskolától?

Hát, az nehéz lesz. Nyilván fontos az öngondoskodás és a megfelelő arányok betartása, vagyis az intenzív tanulási időszakot váltsa fel a kikapcsolódás. Továbbá fontos, hogy ne várjunk el magunktól sem lehetetlent. Nincs mindig szerencsénk, és lehetetlen tökéletesen teljesíteni. Elégedjünk meg az elég jóval is.

A diákok gyakran több dolgot szeretnének egyszerre csinálni: tanulni, részt venni a diákéletben, szórakozni, pihenni... Mi ezek között az ideális balansz?

Vagyis tudni kell, most épp mit áldozhatok fel, vagy éppen mit kell végigvinni azért, hogy sikerüljön megvalósítani az álmainkat.

Ehhez hogyan kell jól menedzselni az időnket?

Tudatos jelenléttel és megfelelő tervezéssel. Lehet mindezt jegyzetekkel előkészíteni.

De itt is ugyanaz az alapszabály: a fontossági sorrend felállítása rendkívül fontos.

Valamely diákok csak a rosszat látják az iskolában: motiválatlanok, unottak, fölöslegesnek és nehéznek tartják az elvárásokat. Hogy lehetnének ezek az emberek pozitívabbak? Vagy kell-e, hogy azok legyenek?

Nem hiszem, hogy a most már divattá váló „Nézd a dolgok pozitív oldalát!” ebben az esetben működne. Az ugyanis, főleg a kamasznál, nem vezet sehová. Még nem tart ott a tudat, nem elég érett, hogy lássa: a ma „szervedése” megéri. Érdeemes hát elfogadni, hogy ez van az életünkben, ez a korszak ezzel jár, és minden életszakasznak lesznek nehézségei. A megúszás helyett arra helyezném a hangsúlyt, amit ezáltal meg tudunk tanulni. Arra, amit ad, és nem arra, amit elvesz.

A kamaszok az iskolai drámáknak, konfliktusoknak is nagy figyelmet szentelnek. Hogy kellene ezeket kezelni?

Önreflexióval. Először is nézzük meg, mi is a valódi konfliktus oka. Mielőtt beszélni kezdünk, magunkban tisztázzuk, hogy ne kerüljön sor felesleges szócsatára. Akkor is kerüljük a vádaskodást, minősítést.

És ha úgy érezzük, hogy a tanárral van rossz viszonyunk, kellene-e valamit tenni? Ha igen, mit?

Nehéz az ilyen esetekre általános választ adni, de én az egyenes útban hiszek. Állj a tanár elé, kérd meg, hogy beszéljetelek, és mondd el neki, mit érzel, mitől tartasz, mi esik rosszul! Ha erre nem reagál, akkor ott a következő lépés: más felnőtt bevonása.

Visszajössz-e még a Duna utcára?

A kislányom szeptemberben még csak két éves lesz, nagyon fontos lenne még jelen lenni az élete ebben a meghatározó szakaszában. Szóval, ha vissza is megyek, még biztos nem idén.

ÚJ ÉVSZAK, ÚJ ÉN!

Hogyan frissüljünk fel tavasszal?

Megérkezett a tavasz: ébred a természet, nyílnak a fák és virágok, itt az idő tehát, hogy mi is formába lendüljünk! Az elkövetkező hetek, hónapok tökéletes alkalmat biztosíthatnak a testi-lelki felfrissülésre, hogy energiával telve és jó hangulatban élvezhessük az év egyik legszebb időszakát. Az alábbiakban olyan tanácsokat olvashattok, amelyek segíthetnek abban, hogy minél komfortosabban érezzük magunkat fizikailag és mentálisan egyaránt.

TAVASZI NAGYTAKARÍTÁS KÍVÜL-BELÜL

Nemcsak otthonunkban, szobánkban vagy éppen az iskolai szekrényünkben érdemes rendet rakni, de saját életünkbe is megpróbálhatunk új szokásokat építeni. A körülöttünk lévő környezet hatással van ránk és a gondolatainkra, éppen ezért fontos tisztán tartani azokat a helyeket, ahol sok időt töltünk. Ne feledkezzünk meg a mentális egészségünkről sem: igyekezzünk a háttérbe szorítani a stresszt, javítani a hozzáállásunkon bizonyos dolgokat illetően, gondoskodni önmagunkról, és több időt szentelni mindannak, ami minket boldoggá tesz.

HOBBIK ÉS ÚJ ÉLMÉNYEK

Napi kötelességeink mellett elengedhetetlenek a szabadidős tevékenységek, amelyek során megpihenhet, feltöltődhet az ember. Ez mindenki számára mást jelent: kellemes kikapcsolódás lehet egy jó könyv olvasása, túrázás és természetjárás, kézimunka, kreatív hobbi, esetleg kulturális programok, vagy éppen egy jó eszmezsere egy csésze kávé mellett. A jó időnek köszönhetően új helyeket fedezhetünk fel, szabadtéri eseményeken vehetünk részt, vagy új hobbikat próbálhatunk ki. A lehetőségek száma végtelen, így mindenki találhat olyat, ami számára ideális.

KÖNNYÍTSÜNK A TÁPLÁLKOZÁSUNKON

Az új évszak friss és szezonális ételeket hoz, finom gyümölcsökkel és zöldségekkel dobhatjuk fel mindennapi étrendünket. Az egészséges saláták mellett egyre népszerűbbek a turmixok és smoothie-k, a különböző gyümölcsitalok, amelyek nemcsak táplálóak, de finomak is.

A tavasz nemcsak a természetben hoz változást, de mi is kihasználhatjuk ezt az időszakot arra, hogy frissebbek és boldogabbak legyünk.

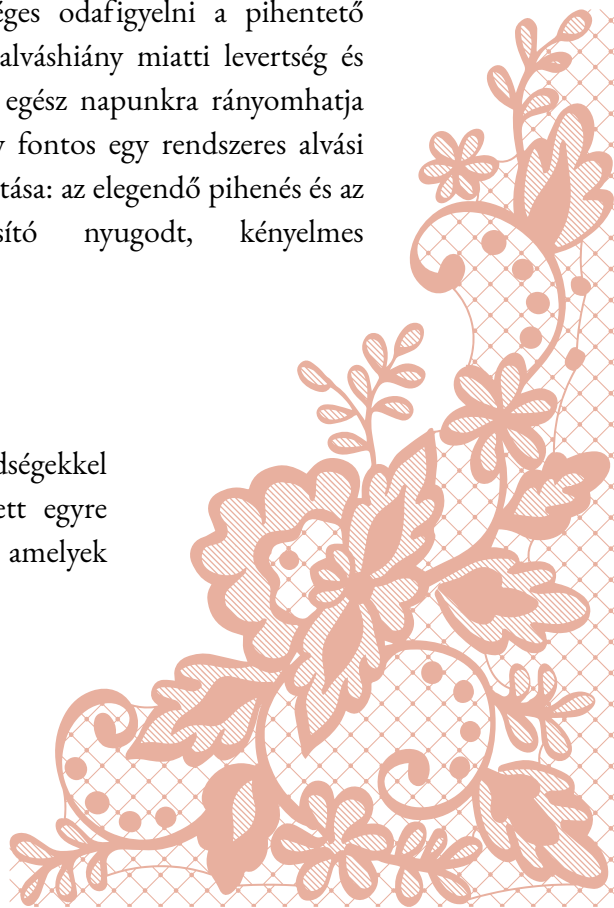
Dávid Dóra

TÖLTÜNK IDŐT A SZABADBAN

Egyre hosszabbak a nappalok, melegebb az idő, a tavaszi napsütés pedig vidámságot csempész a napjainkba... Mi sem jobb ilyenkor, mint kiszabadulni a négy fal közül, és pár óracsát a szabadban tölteni. A reggeli séta a csípős levegőn remek kezdése lehet napunknak, és délután is szívesen üldögel kint az ember az iskolában – vagy munkahelyen – töltött órák után. Egy kis szabadtéri sport vagy parkban való séta, és máris jobb hangulatunk lehet.

PIHENJÜNK ELEGET

Biztosan hallottatok már a tavaszi fáradtságról, ami sokakat érinthet, éppen ezért szükséges odafigyelni a pihentető alvásra. Az alváshiány miatti levertség és kimerültség egész napunkra rányomhatja bélyegét, így fontos egy rendszeres alvási rutin kialakítása: az elegendő pihenés és az ezt biztosító nyugodt, kényelmes környezet.

HÍR EK

a világ minden tájáról

ELHAL A HALÁLTÁBOR EMLÉKE?

Kutatás támasztotta alá, hogy az Egyesült Királyságban és az Amerikai Egyesült Államokban élő 18–29 éves korosztály jelentős része nem tájékozott a náci haláltáborokról. A nemzetközi felmérés az auschwitzi koncentrációs tábor felszabadulásának nyolcvanadik évfordulója alkalmából készült. A közvetített eredmények alapján a megszólítottak nagy része nem ismerte a holokauszt áldozatainak számát, és nem tudott megnevezni egy koncentrációs tábort sem. Stuart Foster, a Holokauszt Oktatási Központ igazgatója szerint ez bizonyíték arra, hogy a közösségi média miatt egyre többen tagadják a holokausztot. *(infostart)*

ELLOPTÁK

CHURCHILL WC-JÉT

Három férfit bíróság elé állítottak Londonban, mert ellopták Sir Winston Churchill néhai brit kormányfő tizennyolc karátos aranyvécéjét. A Maurizio Cattelan olasz művész által elkészített America nevű WC Churchill egykori otthonában, az Oxfordshire megyei Blenheim-palotában volt kiállítva. A palota szerepel az UNESCO világörökségi listáján, a működőképes aranyvécé pedig jelentős turisztikai látványosságnak számít. A vádak szerint a betörők kiszakították a falból a 6 millió dollár értékű toalettet, és a nemesfémeket kisebb darabokra bontva adhatták el. *(MTI/Reuters)*

MEGHALT A

DUOLINGO-BAGOLY

Lecseréli a kabaláját, vagyis a világhírű zöld baglyot a Duolingo nyelvtanulási alkalmazás. Ennek oka a Duo nevű madár halála – jelentették be a Duolingo hivatalos Instagram-oldalán. „Valószínűleg belehalt a várakozásba, hogy végre megcsináld a napi leckét, de mit tudhatunk?” – írták a bagolyról, amely folyamatos üzenetekkel figyelmeztette az alkalmazás felhasználóit, hogy folytassák a nyelvtanulást. A Duolingo hozzátette: az Instagram-oldal követői megszthatták a hitelkártyájuk adatait, hogy automatikusan regisztrálhassanak a bagoly emlékére. Néhány nap múlva Duo nevében bevallotta, hogy a bagoly csak megjátszotta a halálát. *(telex, Instagram)*

HÍR EK

a világ minden tájáról

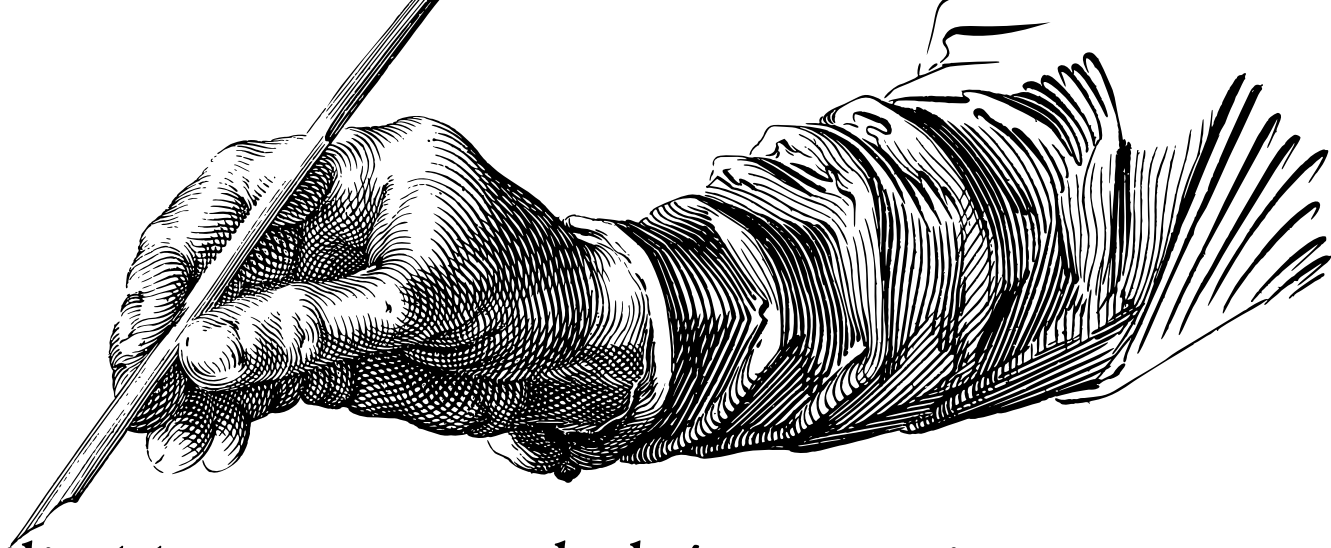
MAGYAR AZ ÉV EMLŐSE

A magyar szöcskeegér lett a 2025-ös év emlőse – döntötte el a magyarországi Vadonleső Program, amelyben közreműködik az Agrárminisztérium, a Magyar Természettudományi Múzeum, a Fővárosi Állat- és Növénykert és a Herman Ottó Intézet Nonprofit Kft. Ez utóbbi szerint egész éves eseménysorozattal hívják fel a figyelmet a kiválasztott faj fontosságára. Hangsúlyozta, hogy a magyar szakembereknek tervet kell kidolgozniuk a hungarikumnak tekinthető magyar szöcskeegér és a hasonló magyarországi világritkaságok fennmaradására. A fekete csíkot viselő szöcskeegér nem azonos a keleti sztyeppéken elterjedt egerekkel. Jelenleg két állománya ismert a világon. *(infostart)*

SIKÍT A BŐR

Az amerikai Massachusetts Amherst Egyetem kutatói felfedezték, hogy a bőr halk sikollyal kommunikál a szervezet többi részével. Steve Granick, az egyetem tudósa szerint a hámsejtek sérülésükkor kitartó kiabálással jelzik a veszélyt társaiknak. Ez hasonlít egy idegimpulzusra, de annál ezerszer lassabb. A kommunikáció sebessége 10 milliméter/másodperc, a lefolyása akár öt óráig is tarthat, az üzenet pedig több száz mikrométerre juthat el a sebesüléstől. Ugyanilyen jel fut végig a növényeken, amikor egy hernyó megrágja őket. A Proceedings of the National Academy of Sciences tudományos lap tanulmánya alapján a felfedezés új utakat nyithat meg a gyógyításban az elektromos orvosi eszközök használatával. *(hvg)*

Összeállította: Biháryová Bianka

Április 11. – a magyar költészet napja

VERSSSEL EGY KÁVÉÉRT

A magyar költészet napját 1964 óta József Attila születésnapján, azaz április 11-én tartjuk. Különböző irodalmi rendezvényekkel és kulturális programokkal emlékezünk meg költőnagyságainkról, illetve ennek kapcsán a magyar líra népszerűsítésére is hangsúly kerül. Az ünneplésbe diákok is bekapcsolódnak: sok helyen jellemző a szavalás, a versfelolvasás, vagy éppen műsor készítése, de nem ritkák az irodalmi előadóestek, a könyvbemutatók és a költőtalálkozók sem. Érdekesség lehet, hogy egyes vendéglátóhelyeken ezen a napon verssel is lehet fizetni a kávéért.

EGY KEVÉS JÓZSEF ATTILÁRÓL

József Attila a magyar irodalom egyik legkiemelkedőbb alakja, így verseit és munkásságát minden bizonnyal sokan ismerik. Az alábbiakban 5 érdekességet olvashattok a költő kapcsán – születésének 120. évfordulója alkalmából.

1. Kilencévesen kísérelt meg először öngyilkosságot egy nővérével való vita után.
2. Édesapja, József Áron alig tudott magyarul.
3. Depresszióval diagnosztizálták csakúgy, mint Adyt (akkoriban neuraszténia – ideggyengeség).
4. Lázadó Krisztus című verse miatt istengyalázási pert indítottak ellene, ami hatására vált szélesebb körben ismertté.
5. 1936-ban kellett volna Baumgarten-díjat kapnia, azonban összekapott Babitscsal, aki kivette őt a díjazottak közül. Végül 1938-ban, posztumusz ítelték oda neki a díjat.

Magát a költészetet nemzetközileg is ünnepeljük: a költészet világnapját az UNESCO kezdeményezésére március 21-én tartják.

Dávid Dóra

Versek

és szösszenetek

Biháryová Bianka: Folti által folt nélkül

Könnytengernek legbelsején,
Lélekörvény szűk peremén
A naphoz még ragaszkodtam,
Egy malacba kapaszkodtam.

Nevetésből láttam ritkát,
Nem tudtam a napnak titkát,
Csak a fénye csalt előre,
Mint a malac sárga szőre.

Hallottuk a sikongatást,
Felejtettünk simogatást.
Gyógyszert leltünk az elmére,
Mint a malac félelmére.

Megláttuk: az út előttünk,
Együtt sírtunk, együtt nőttünk.
Tudatalatt vettem észre,
A malacban leltem részre.

Vijjog hangja legelőben,
Ujjong hangom új erőben.
Örökzöld a kettőnk telke,
Kabalám a malac lelke.

A ketrecet kinyitottuk,
A szabadok táncát róttuk.
Barátságunk szárnya takart,
Mint malacot ujjam vakart.

Állatomban startra leltem,
A világba befészkeltem.
Az életben befutottam,
Malac mellé nem jutottam.

Süt a nap már melengetve,
Régi búmat elengedve,
Kihúzza mind, ahogy haladsz,
Kifehérült úgy a malac.

S rohanásba, hogy megálltam,
Könnytengerből űrt találtam.
Sivatagnak száraz leplét,
Hol vesztette malac lelkét.

Pusztaságban szavam hívja,
Míg a nap a bőröm szívja,
Délibábtól hallok választ,
Majd a szívem bánja már azt.

Tiszteletem neki adom,
Könnyem most itt kiizzadom,
Hogy fürödjek meg békében,
Legjobb malac emlékében.

Én általa lettem akkor
Önmagam az alkonyatkor.
Örök hálám így okozta,
Folti énem befoltozta.

a halálisten

a Sztűx mellett ülök
a hazugságok ege alatt
egy fekete hintót látok
sötét, akár a téli éjszakák
futok, ahogy csak tudok
a ruhám utánam száll
hirtelen egy sziluett bukkan fel
magához csalogat
a levegő titkuktól nehéz
egy férfi áll előttem
sápadt, akár a hold
évszázadok telnek el
s megdermed a világ
„ki vagy te?”
„a halál, kedvesem”

Porubská Andrea:

Álmatlan éjszakák a vakító sötétségtől

Álmatlan éjszakákban nézek a plafonra,
Mindenre, igyekezve semmire se gondolva,
A vakító sötétség most valahogy túl világos,
Életemben a helyed még túlon túl hiányos.

Nincs, kinek elmondjam minden gondomat,
Nem értik, mennyire komoly ez a gondolat,
Hisz benned – tűnhet úgy, mégse badarság –
Megtaláltam lelkem egy passzoló darabját.

Nem ismertem még embert te pozíciódban,
Ki ennyit ad, akár beszél, akár csak szótlan,
Kivetnivaló egy darab, annyi sincs tebenned,
Hálás lehet az, ki megkaphatja szerelmed.

Kísért engem sok ehhez hasonló gondolat,
Bár állni látszik az idő, mégis csak szalad,
Minden egyes pillanattal közelebb a végzés,
Szívemet összeszorítja erősen két nagy kéz,

Mert nem tudlak elfeledni, előttem jársz,
Néha úgy képzelem, tán te is engem vársz,
Szőke hajad gondolatával kelek és fekszem,
Közös emlékeinket látom százszor, ezerszer.

Szerves részeim lettek, mint nyáron a fagyi,
Víz alatt süllyedek mélyre, és nincs, aki
Felrántson, gondolataimtól tajtékos az ég,
Végérvényesen elnyelt már a mély sötétség.

Biharyová Bianka:
**Nyílt elmével – nyílt
beszéddel!**

Ő ember, és én ember,
Két föld, mégis mély tenger
Távolság van közöttünk.

Kavicspart, én homokkal,
Nem ment nekem homlokkal,
Barátságot kötöttünk.

Szél verdeste szikláit,
Melyek pazar szikráit
Tudásával fűtötte.

Békés fejét emelte,
Életem csak terelte,
Szimpátiám gyűjtötte.

Kóról pattant napsugár
Tengeren át el-eljár,
Homokomat simítja.

Meleg elfogadásból
Üveg lett a parázsból,
A szívemet kinyitja.

Széllel énem eltáncol,
Szilárd szokás nem láncol,
Ő meg ettől nem ejtett.

De hogy egyszer benézett,
Túl eltérő egy nézet,
Mit az üveg nem rejtett.

Napos szikla már hideg,
Barátságos, nem rideg,
Mégis messzibb hirtelen.

Távolságnak tengere
Viszonyunknak hengere?
Hogyhogy ebben hihettem?

Mert hogy még ő tanított,
Mikor jónak gyanított,
Hogy az út a párbeszéd.

Ebben hiszek, s érthetem.
Kedves szikla, kérhetem?
Ne düljön egy szemcse szét!

Új évszak, új olvasmány – könyvklub a Duccán

Elkezdődött a tanév második fele, na meg beköszöntött a tavasz... Tökéletes alkalom arra, hogy iskolánk könyvklubja ismét összeüljön egy kis beszélgetésre. A még decemberben választott **Stendhal: Vörös és fekete** című könyv kivesézésére március 5-én került sor: a jegylezárással teli január és a sielős február ugyanis nem adott alkalmat találkozásra, így az új évszak kezdete hozta össze a kis csapatot az olvasóteremben.

Fröhlich tanárnő frissítővel és keksszel kedveskedett nekünk, majd az asztalt körülülve kezdetét vehette az eszmecsere, amibe mindannyian bekapcsolódtunk. A könyv kapcsán szóba került a főhős, Julian Sorel jelleme, amely a mű előrehaladtával egyre inkább változik, és nem feltétlenül a pozitív irányba... A jellemrajzi kitérő után beszélgettünk természetesen a cselekményről, a női szereplők érzelmvilágáról, az akkori társadalomról, az érvényesülés lehetőségeiről. Megemlítettük azt is, hogy a karakterek összetettsége miatt nem is mindig olyan egyértelmű ráhúzni valakire egy-egy tulajdonságot – ez is azt bizonyítja, mennyire tudatos és alapos a jellembeli ábrázolás az író részéről.

Egy könyv olvasása kapcsán sokszor az lehet a legjobb dolog, ha olvasásélményünket megoszthatjuk másokkal: fontos megbeszélni a dolgokat, mert lehet, hogy másra figyelünk fel a mű során, mint például egy másik olvasó. Így aztán érdekes gondolatok hangzottak el a beszélgetés során, senki sem rejtette véka alá a véleményét.

A szakkört a már hagyománnyá vált kreatívkodással fejeztük be: a post-itekre írt tulajdonságokat, jellembeli vonásokat párosítottuk hozzá a szereplőkhöz. Az elkészült remekmű pedig az olvasó falát díszíti.

Következő olvasmánynak egy kissé más stílusú könyvet, **J. D. Salinger Rozsban a fogó** (régőbbi fordítás szerint *Zabhegyező*) című regényét választottuk. Ha van kedvetek, és érdekel benneteket a mű, csatlakozzatok hozzánk: olvassunk együtt!

Végre itt a jó idő, a napsütés és a hosszabb nappalok! A téli hónapok után szerintem mindannyian megkönnyebbülten fogadjuk a tavaszt, amely a mi hangulatunkra is jó hatással lehet. Az új évszakra kapcsolódván ismét itt volnánk egy kis olvasmánnyal és néznivalóval, melyek tökéletes lehetőséget nyújthatnak a kikapcsolódáshoz az egyre melegebb napokon :)

AHOL A FOLYAMI RÁKOK ÉNEKELNEK

A regény egy sorsára hagyott kislány, Kya Clark életét követi nyomon, aki Észak-Karolina mocsaras vidékén nő fel, elszigetelten a társadalomtól. Magányában az évek múltával egyre inkább érzékelhető a közeli kisváros jelenléte: az iskola, az ott lakók, Tate, egy fiú, akitől olvasni tanul, és Chase, a tehetsős családból származó népszerű sportoló. Egy gyilkosságot követően azonban felborul az idilli hangulat, a gyanú árnyékába pedig a lápi lány, Kya kerül...

A könyvben keveredik a krimi és a romantika, a tartalmat pedig a gyönyörű természeti leírások gazdagítják. Betekintést nyerhetünk egy elhagyott kislány mindennapjaiba, melyek célja a túlélés, illetve az ötvenes és hatvanas évek amerikai társadalmába. A fejlődésregényként is emlegetett olvasmány fontos eleme a vadon és az emberi lélek természetrajza, a láp gazdag élővilágának bemutatása.

A regényt azoknak ajánlom, akik szívesen olvasnak romantikus történeteket, de szeretik az izgalmakat is, amelyeket egy gyilkossági nyomozás tárhat elénk. A mű tartalmilag és szerkezetileg is összetett, így biztosan találunk benne olyasmit, amivel akár mi magunk is azonosulni tudunk.

„Menj jó messzire, amilyen messzire csak tudsz, és még azon is túl, oda, ahol a folyami rákok énekelnek.“

Delia Owens

MIELŐTT MEGISMERTELEK

Ha szereted a könnyed, de erős érzelmekkel teli romantikus filmeket, akkor a Mielőtt megismertelek tökéletes program lehet egy tavaszi estére :)

A film főhőse, Louisa Clark egy optimista, csupaszív nő, aki gondozóként kerül a fiatal bankár, Will Traynor mellé. A férfi baleset következtében lebénuul, és teljesen megváltoznak napjai: cinikussá válik, és lassan kezdi elveszíteni minden életkedvét. Lou kezdetben nehezen boldogul a mogorva Will-lel, de idővel barátság szövődik köztük. A nő célja, hogy megmutassa betegének, még mindig van miért élni. A kettejük közti kapcsolatot azonban több tényező is beárnyékolja, többek között a szereplők döntései, melyek nem csak a saját életükre lehetnek kihatással...

Az adaptáció, amely Jojo Moyes bestseller regényéből készült, szívfacsaró és felemelő is egyben. Arra tanít, hogy élvezzük az élet apró örömeit, és legyünk hálásak azért, ami megadatott nekünk. A szerelmi motívum mellett fontos megemlíteni az újrakezdés témáját is, melyet alaposan boncolgat a film, a gyönyörű angol táj pedig fokozza a képek látványát.

„Csak egy élete van. Igazából az a dolga, hogy olyan teljessé tegye, amennyire csak lehetséges.“

Jojo Moyes

„Szeretek világokat létrehozni”

Nemrég került fel a Netflixre a Pressburg, az első szlovákiai magyar tévésorozat. Molnár Csabával, a sorozat rendezőjével naponta találkozhatunk a Duna utcán, hiszen itt él, és a lánya az iskolánkba jár. Beszélgettünk vele a Pressburg kulisszatitkairól és arról, milyen naponta Július Satinský, vagyis a sosem látott apósa szobrával találkozni.

Molnár Csaba és a Lármafa főszerkesztője, Biháryová Bianka

Molnár Csaba Komáromból származik. A Selye János Gimnázium elvégzése és hároméves magyarországi kitérő után az általa nem annyira kedvelt Pozsonyba utazott, ahol tolmáccsal felvételizett a Filmművészeti Egyetemen. Megszerette a fővárost, megtanult szlovákul, és elkezdett rendezni. Később feleségül vette a híres pozsonyi Duna utcai humorista, az elhunyt Július Satinský lányát, akivel a Satinský család hagyományaihoz híven a Duna utcán él. Öt éve közösen kezdték írni Szlovákia első többnyelvű sorozatát, a Pressburgot.

2024. szeptember elején három dolgot is ünnepeltek: az egyik gyerekük ment az óvodába, a másik a Duna utcai alapiskolába – amely előtt a nagyapjának a szobra áll –, a „harmadik”, a Pressburg pedig a tv-be. Ez utóbbi felkerült a Netflixre is, és a második legnézettebb sorozat lett Szlovákiában.

Hogy éltek meg, hogy az otthonotoktól nem messze áll egy családtag szobra, ráadásul az előtt az iskola előtt, ahova a gyereked is jár?

Nagyon érdekes. Amikor a lányom és a kisfiam játszadoznak a szobor lábainál, mindig azon gondolkodok, hogy ha ezt Juló papa látná, mennyire örülne neki. Sajnálom, hogy nem találkozhat az unokáival, sőt én se ismertem őt személyesen. Legalább itt van velünk egy szobor formájában, és mindig, amikor reggel a lányommal megyünk az iskolába, köszönünk neki, hogy: „Szia, dedo Juló!” A szobor alapzatára szlovákul, magyarul és németül rá van írva, hogy „A mi utcánkban szabadság van”. Ez számomra egy nagyon szép és izgalmas üzenet, mert szlovákiai magyarként nem feltétlenül érzi magát mindig otthon az ember itt, Pozsonyban. Így úgy érzem, mintha lenne egy saját utcánk.

Mennyire fontos nálatok a családban Július Satinský?

Én belenősültem a családba, és bevallom – bár nem vagyok rá büszke –, előtte nem annyira ismertem a jelenséget, csak a feleségemen, Lucián keresztül ismertem meg az apja munkásságát és jelentőségét. Neki ez nagyon fontos. Nem a sztárfaktor miatt, hanem mert az édesapjának volt egy társadalmi-politikai aktivitása: próbálta egy kicsit művelni az embereket, és az írásaival feléleszteni a szlovák demokráciát. Lucia ezt az örökséget gondolja tovább. A gyerekeimnek erről még nincs annyira fogalmuk: a lányom csak fél éve jár iskolába, a fiam pedig hároméves. Az nekik még korán van, hogy beszéljünk róla, hogy ki volt ez a Juló papa. Bár szerintem a lányom azért sejti, hogy a nagypapája híres ember volt.

A feleséged szlovák, és önszántából tanult meg magyarul. Erről azért Szlovákiában nemigen hallani, hogy a többségi nemzet képviselőjét érdekelné a kisebbségi nyelv.

Sokan mondják a filmes kollégáim közül is, hogy a nagyszüleik magyarok voltak, és sajnálják, hogy nem tanulták meg tőlük a nyelvet.

Luciának egyfajta agendája ez a magyar nyelv is, és sokszor keresik őt meg emberek, hogy adjon nekik tanácsot a nyelvtanulásban. Tizenöt évesen kezdett el magyarul tanulni. Amikor megismerkedtünk Gombaszögön, nagyon jól beszélt magyarul, pedig egy igen nehéz nyelv. Lucia szerint az egyik legidegesítőbb dolog benne az, hogy ha csak egy hangzót is máshogy ejt az ember, már teljesen mást jelent egy szó. Például sokáig szűnyogot mondott a szőnyeg helyett.

A Pressburgot is a saját életről, a magyar fiú és a szlovák lány kapcsolatáról mintáztad?

Ezt nehéz megmondani. Nyilván benne van a saját életem, megélt tapasztalatom is, de nem szándékosan. Biztosan nem magunkról mintáztam a szereplőket, ha, akkor inkább arról az élményről szól, hogy magyarként eljöttem egy kisvárosból Pozsonyba, úgy, hogy mindeközben nem igazán tudtam szlovákul. Tartottam tőle, hogy milyen lesz majd itt. Meglepetésemre egy nagyon nyitott városba érkeztem, ahol a kisebbségi létem ellenére nagy szeretettel és tárt karokkal fogadtak.

A Pressburg hivatalos plakátja (forrás: Instagram, @pressburg_series_official)

Miért lett többnyelvű a sorozat?

Ebben élek, erről akartam forgatni. Ezért muszáj volt többnyelvűnek lennie, mert anélkül ezt a történetet nem lehetett volna hitelesen elmesélni. Nyilván nehezebb volt létrehozni, leforgatni, de másrészt meg ez adja a különlegességét. Szerettem volna egy autentikus, őszinte, a saját élményemről szóló alkotást létrehozni.

Miért?

Az egyetemen mindig arra biztattak bennünket, hogy a saját élményeinkből merítsünk. De aztán, a diploma után, nem igazán volt módom ezt folytatni, és már nagyon hiányzott.

Leforgattad a Horná Dolnát is.

Igen, de az elsősorban inkább a megélhetésről szólt. Elmentem munkába, megrendeztem, amit kellett, kaptam érte pénzt. Már így is nagyon szerencsés embernek éreztem magam, hogy azt csinálhatom, amit szeretek, és még pénzt is keresek vele, de ez mégsem az önmegvalósításról szólt. Nem arról, hogy mit szeretnék itt hagyni magam után a világban, mit szeretnék megmutatni az embereknek.

És mit szeretnél?

Úgy érzem, hogy most egy olyan világban élünk, ahol a közösségi média algoritmusai és a populista politikai erők is nagyon erősen hergelik egymás ellen az embereket, és az empátia egyre inkább hiányzik belőlünk. A *Pressburg*gal szerettem volna létrehozni egy művet, amely megmutatja, hogy lehet ezt máshogy is. Például a sorozatbeli Laura egy biszexuális lány, Béla pedig egy teljesen konzervatív srác, mégis együtt tudnak dolgozni. Harcolnak valamiért, ami mindkettőjük számára fontos. Mászt gondolnak bizonyos dolgokról, heccelik egymást, de nem ősellenségek, és nem gáncsolják el egymást. Szerettem volna egy ilyen világot is megmutatni, hogy így is lehet élni. Pozsonynak van egy ilyen arca is. Azt mondják, hogy az emberek azt kezdik el utánózni, amit látnak.

Ezért szerettem volna, hogy lássák: ilyen igazság is létezik.

A Horná Dolná hivatalos plakátja (forrás: Horná Dolná - Sledujte celé díly online | Voyo)

Lesz a Pressburgnak folytatása?

Maga a sztori nekem egy lezárt történet, de még bőven van mondanivalóm arról, hogy milyen egy kisebbség részeként Szlovákiában élni, úgyhogy nem zárom ki a folytatás lehetőségét. De az utóbbi években a Pressburgra rengeteg időt fordítottam, és most szeretnék végre egy kicsit más dolgokkal is foglalkozni.

Most írod az új filmedet?

Igen, mivel hivatalosan filmrendező vagyok, és még nincs egész estés mozifilmem. Ez egy nagy vágyam. Az egész még nagyon kezdeti stádiumban van.

Hogy kell elképzelni a filmírást, hogy néznek ki mostanában a napjaid?

Dél előtt tudok a legjobban írni. Reggel elviszem a kislányomat az iskolába vagy a kisfiamat az oviba, aztán beülök valahová, és írok két-három órát. Ezután más munkáimmal foglalkozok, a délután és

A témával kapcsolatos könyveket olvasok és filmeket nézek, kutatok, személyesen beszélgetek a témában nálam jártasabb emberekkel. Néha pár napig hagyom pihenni a dolgokat. Így lassan megszületik az alapötlet, aztán egy többoldalas vázlat, és végül a forgatókönyv. Ha nem vagyok vele elégedett – általában nem vagyok –, akkor újra nekiállok, tanulva abból, hogy mi működött és nem működött az előző változatban, illetve kikérem az író ismerőseim véleményét. Ha pedig úgy érzem, hogy én már egyszerűen nem vagyok elég, akkor bevonok egy társíró, társalkotót. Ehhez már általában kell valami pályázati pénz, hogy ki tudjam fizetni, akiket bevonok a munkába. Nálam elég hosszan születnek a forgatókönyvek.

A szlovákiai magyar téma megjelenik többek között a Rendezői változat nevű podcastban is, amelyben a szlovákiai magyar filmet próbálok meghatározni. Miért van erre szükség?

Nem biztos, hogy szükség van rá. Nekem valamiért fontos, hogy ezt definiáljam. Szlovákiai magyarként sokszor elveszettnek éreztem magam: Pesten a magyarok között előbb-utóbb leszlovákoztak, Pozsonyban a szlovákok között pedig magyar voltam. De akkor ki vagyok, és hol vagyok otthon? Mi az, amire büszke lehetek, ami az enyém? Nekem identitáserősítő, ha vannak olyan szlovákiai magyar költők, írók, művészek, híres orvosok, igazán nagy politikusok vagy személyiségek, akik letettek valamit az asztalra. Így hasonlóan az számomra a szlovákiai magyar film definiálása, és szerintem másoknak is az lehet. Sokszor próbáltam szlovákokkal együtt dolgozni, de a szívem mindig a szlovákiai magyarokhoz húzott. Tudom, hogy nem szabadna ez alapján választanom, mégis úgy érzem, hogy ezek az emberek beszélnek a nyelvemet. Nem csak a magyarra gondolok. Könnyebben megtalálom hozzájuk az utat. Értik a szlovákiai magyar élethelyzetet, az önironikus humort. Szerintem ezekkel az emberekkel nagyon értékes, különleges dolgokat tudnánk alkotni, ha összedugnánk a fejünket.

Még a *Pressburg* forgatása előtt adtál egy interjút a Pátriának, ahol a kérdésre, hogy van-e szlovákiai magyar film, nemmel válaszoltál. Mi változott?

Húsz éve foglalkoztat ez a kérdés, folyamatosan gondolkodom erről. Még gimis koromban létrehoztam egy szlovákiai magyar filmes társulást, majd egy hasonló filmes céget, aztán a pozsonyi egyetemen is többségében magyar filmeket forgattam. Az interjúban arról beszéltem, hogy az audiovizuális alkotásokat nehéz nemzeti kisebbségi produktumként definiálni, mert általában több különböző ország összefogása szükséges a létrejöttükhöz. Egy ország piaca nehezen tud életben tartani egy saját filmipart, nemhogy egy országon belüli kisebbségé. De ez bennem is egy út, egy kialakulóban lévő gondolat, nem egy lezárt kérdés. Szinte összeforrott az életemmel, a karrieremmel. Mostanában leginkább az izgat, hogyan lehetne ezt a „szlovákiai magyar film” fogalmat úgy használni, hogy inspiráló és előremutató legyen.

Említetted, hogy felépítenél egy szlovákiai magyar filmstúdiót.

Ez mindig is egy álmom volt. De egy stúdiót akkor éri meg felépíteni, ha ki is van használva. Szlovákiában olyan kevés pénz jut a kultúrára, hogy nem tudom elképzelni, hogy fenn tudnánk tartani, és hogy olyan sokan dolgoznának benne.

Pillanatkép a Pressburg forgatásáról (forrás: Instagram, @pressburg_series_official)

A filmes szakma népszerűsítője is vagy, főleg a szlovákiai magyar fiatalok körében. Emiatt hoztad létre az alkossitthon.sk weboldalt, ahol úgy tűnik, mintha ki akarnál magadnak nevelni egy erre alkalmas szlovákiai magyar filmes generációt.

Nem magamnak, a közösségnek. Hiszen például a színházi élet Dél-Szlovákiában nagyon erős, és nekem gyerekként rengeteget adott. Szavalóversenyre jártam, gyerekszínészként színházban, a Gimisz színjátszó csoport előadásáiban, később félprofi társulatokban játszottam... Ez fantasztikus volt, és nagy otthonérzetet adott.

Mégse színész lettél, hanem rendező.

Ez nem változtat semmit azon, hogy milyen jó volt ezt gyerekként megélni. Szerintem a színészet egyfajta kapu az előadóművészetek világába. Tizenkét éves koromban például kaszkadőr akartam lenni, azt sem tudtam, mi fán terem az egész. Ez nem úgy volt, hogy egy nap felébredtem, és azt mondtam, hogy „Na, én filmrendező leszek!”, hanem csak éreztem a hívást, hogy ebben a filmes világban szeretnék kibontakozni. Aztán az ember ráér később eldönteni, hogy pontosan mi is az, amit szeretne. Nem kell mindjárt pontosan tudni.

Az alkossitthon.sk célközönségét, a fiataloknak mit tud kínálni a filmes szakma?

Azt látom, hogy a szlovákiai magyar filmiparban nagyon kevés ember van. A Pressburgba is elsősorban szlovákiai magyarokat kerestünk, de egy csomó szakmára nem találtunk, mert nincsenek. Azt gondolom, hogy sokan csak azért nem választják ezt a pályát, mert nem tudnak róla, hogy van, és hogy ennyire elérhető: most nagyon sok külföldi filmet forgattak és fognak forgatni Szlovákiában. Pozsonyban virágzik a filmipar. A Rendezői változat podcast és az alkossitthon.sk is azért születtek meg, hogy azok a szlovákiai magyarok, akik szeretnék filmezéssel foglalkozni, információkhoz jussanak.

Tudjanak hova menni és kikkel beszélni. A filmes szakemberek segíthetnek nekik például eljutni egy forgatásra vagy eligazodni abban, hogy melyik egyetemre érdemes járniuk. Lehet valaki kamerakocsi-tologató, gyártásvezető, szervező, hangmérnök, zenész... Még az is tud ott munkát találni, aki könyvelő, és szeret a számokkal foglalkozni, és közben érdekli a film. De, nyilván, nem akarok erre senkit kényszeríteni. Én ezt csinálom egész életemben, és imádom.

Mi motivál benne ennyire?

Szeretek világokat létrehozni. A nulláról kitalálok egy univerzumot, amelyben az adott alkotás létezik: például a *Pressburg* világát, amelyben a betyárok, Zita és Attila élnek. És aztán „meghívom”, beinvitálom ebbe a világba a nézőt, így egyfajta varázslat részese lesz. Nekem gyermekkoromban ezt a varázslatot jelentették a filmek.

Biháryová Bianka

Molnár Csaba és a Pressburgban szereplő felvidéki betyárok

(forrás: Instagram, @pressburg_series_official)

DIÁKÖNKORMÁNYZATI HÍREK

– februári összefoglaló

Iskolánk diákönkormányzata a februári hónapban sem pihent. Kivételesen nemcsak a jelenlegi diákjainkért fáradtunk, hanem azért is, hogy jövőre minél több új elsőssel kezdhesük az iskolai évet.

A sok munkánk közül most kettőt emelnénk ki: a nyílt napot és a Bálint-napi levélküldést. Reméljük, ebben a hónapban is elégedettek voltatok a programjainkkal, íme a februári események beszámolója!

NYÍLT NAP

Február 7-én immár sokadik alkalommal rendeztük meg a Duna utca nyílt napját.

A megszeppent diákok – a hagyományokhoz híven – időben érkeztek, majd egy rövid regisztráció után csapatunk átkísérte őket a tornaterembe, ahol meghallgathatták igazgatónőnk és igazgatóhelyettes-nőnk megnyitóját.

A program az ebédlőben folytatódott, ahol ezúttal már csak a diákok maradtak a DÖK csapatával. Egy nyílt beszélgetés keretében az újoncok szabadon érdeklődhettek az iskoláról. Szerintünk ez nagyon fontos, hiszen a kortársak véleményére általában többet adnak, mert őszintébbnek érzik.

Ezután egy rövid bemutatkozás következett a DunaStar részéről, majd a diákokat két csoportra osztva nyílt órákra kísértük, hogy megismerkedhessenek leendő tanáraikkal és az egyes tantárgyak követelményeivel.

Szerintünk idén is kitettünk magunkért, de fáradozásaink eredménye csak májusban derül ki: ekkor tudjuk meg, hány új diákot köszönhet majd a Duna utca a 2026-os iskolaévben.

BÁLINT-NAPI LEVÉLKÜLDÉS

Az egyik legnépszerűbb programunkra február 14-én, Bálint-napon került sor.

A napot megelőzően a sulifolyosóin DÖK-öseink csokit és borítékokat árultak az érdeklődők számára. Mindenki izgatottan írta a leveleit, majd elérkezett a várva várt pillanat: a kiosztás.

A leveleken idén is sokat nevettek vagy éppen meglepődtek – mindenesetre a DÖK által szervezett programok élményeinek listája ismét gazdagabb lett!

Écsy Eszter

Így éltük meg a 2025-ös sítábort

– egy másodikos beszámolója

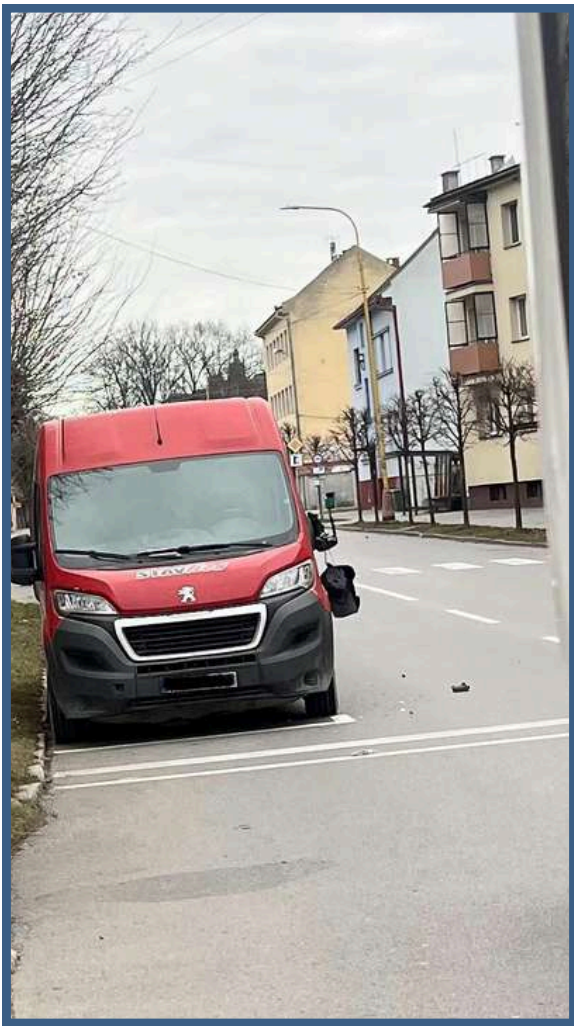
A felsőbb évfolyamosoktól nagyon sok jót hallottunk a sítáborról, ezért bennünk is hatalmas izgalom volt az indulás előtt.

2025. február 9-től 14-ig mi, a másodikosok Rózsavölgybe “költöztünk” sítudás megszerzése, illetve finomítása céljából, no és persze jó kis csapatépítésben is bízunk :)

Február második hete nagyon hamar eljött, és egyszer csak azon kaptuk magunkat, hogy vasárnap délelőtt tízkor az iskola parkolójában állunk, miközben a két másodikos osztály pakolja be a sícuccait a furgonokba.

Az utazás, ahogy az általában lenni szokott, nem kezdődött zökkenőmentesen. Már a vonaton problémákba ütköztünk, amikor egyikünket megbüntették egy apróságért, amire nem is gondoltunk volna. Miután a vonatunk befutott a rózsavölgyi pályaudvarra, mindkét osztály felszállt a helyi buszra, amely a szállás közelébe vitt minket. Ám útközben a busz véletlenül letörte egy autó visszapillantó tükrét, ezért nagyjából húsz percig álltunk úgy, hogy fogalmunk sem volt, mi lesz a folytatás.

Végül a kisebb fennakadások után megérkeztünk az immár “duccás” törzshelynek számító Fatraparkba. A délután az akklimatizációról szólt: megismerkedtünk a szállással, a környékkel, a sípályákkal, és előkészültünk az elkövetkezendő hétre. Ezt nagyon jól tettük, hiszen így másnap reggel nyugodtan kezdhettük meg a napunkat egy kis sítáborral.

A diákok, tudásukhoz mértén, három csoportba kerültek. A kezdők az alapoktól indultak, de a hét végére már büszkén mondhatták, hogy megtanultak síelni. A haladók csoportja már rendelkezett némi tudással, így volt mire építeni – szerintem itt is mindenkinek sikerült a lehető legjobbat kihoznia magából. A profik csapatában nyilvánvalóan olyanok voltak, akik nagyobb tapasztalattal rendelkeztek a többi csoporthoz képest, nekik ez a terep már lazának számított.

Ám a hét nem csak a síelésről szólt, esténként is együtt töltöttük az időt: zenéltünk, játszottunk, wellnesztünk, beszélgettünk, és közben nagyszerűen éreztük magunkat.

Sajnos a hét vége nagyon gyorsan eljött. Szerintem mindnyájunk nevében mondhatom, hogy kibírtunk volna még egy-két napot. Életre

szóló élményeket kaptunk, amelyek jobban összekovácsolták az évfolyamunkat, de az osztályokat is.

Büszkén jelenthetjük ki, hogy az idei második évfolyam sítábora is fantasztikusra sikerült, és ha lenne rá lehetőség, biztosan megismételnénk.

Écsy Eszter

Április 22. – a Föld napja

Ki mondta, hogy nem tudod megváltoztatni a világot?

Bolygónkat, a Földet április 22-én ünnepeljük világszerte. A globális mozgalom célja, hogy felhívja az emberek figyelmét a természeti környezet védelmére, valamint a fenntartható életmód és gazdaság fontosságára. Az akció kapcsán gyakran elhangzik a ma már híressé vált jelmondat: „Ki mondta, hogy nem tudod megváltoztatni a világot?”

TÖRTÉNETE ÉS KIALAKULÁSA

A világnap kezdetét az 1960-as évekre tehetjük vissza, ekkor zajlottak ugyanis jelentős társadalmi és kulturális változások az Egyesült Államokban: a környezetszennyezés súlyos méreteket öltött, amit az emberek is kezdtek belátni. A komoly környezeti válság hatására Gaylord Nelson szenátor csapatot toborzott a természetvédelem fontosságának hangsúlyozására. Az 1970. április 22-i kezdeményezéshez mintegy húszmilliós csatlakoztak – ez az akció tekinthető az első Föld napjának. A mozgalom népszerűségének hatására a kormány cselekedni kezdett: megalakult az Amerikai Környezetvédelmi Hivatal (US EPA), és számos környezetvédelmi törvényt (tisztá levegő és víz, veszélyeztetett fajok védelme) fogadtak el.

NEMZETKÖZILEG ELISMERT ÜNNEPNAP

A Föld napja egy nemzetközi akcióvá nőtte ki magát, ma már emberek milliói ünneplik. Az események között szerepelnek közösségi takarítások, faültetések, oktatási és környezetvédelmi programok, amelyek mind a fenntartható életmód és a természetvédelem fontosságára hívják fel a figyelmet.

HOGYAN ÓVHATOM A FÖLDET?

Az ünnepnap kapcsán bizonyára felmerült bennetek a kérdés, hogyan és mit tehetnétek ti egy szebb és élhetőbb bolygóért. Az alábbiakban néhány olyan tanácsot olvashattok, amelyek talán nem tűnnek hatalmas dolognak, hosszú távon mégis sokat segíthetünk vele Földünknek.

SPÓROLJUNK A VÍZZEL

Olyasmit értünk ezalatt, mint zuhanyzás a fürdés helyett, vagy csap elzárása fogmosás közben. A tiszta ivóvíz korlátozott Földünkön, éppen ezért ügyelnünk kell rá, hogy ne pazaroljuk.

ÖNKÉNTESKEDJÜNK

Városi szemétszedés vagy parktakarítás, esetleg állatmentő programokban való részvétel... Mind-mind olyan lehetőség, amellyel jót teszünk a környezetünknek, ráadásul közben időt tölthetünk családukkal, barátainkkal is.

ENERGIATAKARÉKOSSÁG

Ügyeljünk arra, hogy feleslegesen ne maradjon felkapcsolva a villany és a különböző elektromos készülékek. Előnyös lehet a napelemek használata is.

EGY KIS ÚJRAHASZNOSÍTÁS

Azzal is óvhatjuk a környezetet, ha újrahasznosítunk, például a műanyag palackokat a szemetesbe dobás helyett visszavisszük a boltba. További egyszerű megoldás, ha vásárláskor magunkkal visszük a vászonszatyrot, saját bevásárlótáskáinkat.

ÜLTESSÜNK FÁT

Évente több millió fát vágják ki az emberek, ennek a számnak az ellensúlyozására pedig mi is elültethetünk egy-egy csemetét. A fák több oxigént termelnek, továbbá élő környezetet nyújtanak az állatoknak és növényeknek – elmondható tehát, hogy nagy hatással vannak a természeti folyamatokra, és segítenek egy szebb élővilág kialakításában.

A Föld napjának ünneplése lehetőséget teremt arra, hogy bővítsük ismereteinket a környezetvédelmi témákkal kapcsolatban, és elgondolkodjunk egy tudatosabb életvitelen bolygónk jóllétét illetően.

Dávid Dóra

A tanórákon való sok tényanyag és törvény memorizálásába bizony bele tud fáradni az ember. Frissítőként hoztam nektek pár érdekességet a világból, amik megjegyzésével sajnos nem brillírozhattok érettségien, viszont egy könnyed beszélgetést biztosan fel tudtok vele dobni :D

A rengeteg fóbia közt, amik számon vannak tartva, akadnak igencsak meglepőek is, mint például az oktofóbia. Ez pedig nem más, mint a nyolcas számtól való félelem. Továbbá lehet, nem hallottatok még az anataidaefóbiáról sem, ami az attól való rettegés, hogy valahol figyel minket egy kacsa. Még jó, hogy az iskolában nem lesnek ránk rejtekhelyükről a bohém életet élő MTAG-s kacsák... Vagy mégis?

Az alváshiány okozója lehet annak is, hogy a körülöttünk lévő embereket ellenségesnek látjuk. Ezt az magyarázza, hogy az alváshiány miatt az embernek torzul az arckifejezésekért felelős érzéke, így a semleges vagy éppen barátságos arcokat is rosszakarónak nézhetjük.

A jó férj fogalma kultúránként, illetve személyenként változó. Ezt bizonyítja, hogy az arab nők akár válást is kezdeményezhetnek, ha a házastársuk nem tölt nekik kávé. Kedves kávékedvelő női olvasók! Ez ugye nem is hangzik annyira alaptalannak?

Čerňanská Tímea

Adolf Hitler édesanyja, miután megfogant a fia, először el akarta vetetni a magzatot, azonban az orvos rábeszélte, hogy tartsa meg. Na, ezek után el lehet tűnődni a „mi lett volna ha...” sztorikon.

A bálnák szíve olyan nagy, hogy egy gyerek képes lenne azon keresztül átúszni. Bizarrr, nem?

Tavaszi ízek a konyhában

Egy kis finomság az új évszakra

SPENÓTOS-ASZALT PARADICSOMOS-CSIRKÉS FUSILLI

Hozzávalók 4 személyre:

1 kis fej vöröshagyma

olívaolaj

50 dkg csirkemellfilé

15 dkg aszalt paradicsom

2 gerezd fokhagyma

50 dkg leveles spenót

só, bors

2,5 dl főzőtejszín

3 dl leszűrt hús- vagy zöldségleves

1 evőkanál sűrített paradicsom

1 csokor bazsalikom

40 dkg fusilli durumtészta

A finomra vágott vöröshagymát dinszteljük meg 1-2 evőkanál olívaolajon, majd adjuk hozzá a kockára vágott csirkehúst és a vékonyra csíkozott aszalt paradicsomot. 8-10 perc alatt pirítsuk meg a csirkeköcskét.

Tegyük bele a zúzott fokhagymát és a tisztított spenótot. Sózzuk, borsozzuk, 1-2 perc alatt fonnyasszuk meg a spenótot, majd öntsük fel a levessel és a tejszínnel. Adjuk hozzá a sűrített paradicsomot, sóval, frissen őrölt borssal ízesítsük. Takarékon 10 perc alatt főzzük össze a ragut. A végén keverjük el benne az aprított bazsalikomot.

A tésztát főzzük ki lobogó, sós vízben, szűrjük le, tálaljuk a raguval összeforgatva. Tálaláskor szórhatunk rá reszelt parmezánt.

Elkészítés: 25 perc

Kellékek: több edény

Forrás: Nők Lapja

FELHŐ- PALACSINTA

Egy tálban keverjük össze a görög joghurtot, tejet és a tojásokat, ezután adjuk hozzá a lisztet, sütőport és a kristálycukrot, majd dolgozzuk csomómentesre, ameddig lágy masszát nem kapunk.

Melegítsünk fel egy serpenyőt, olvasszuk meg benne a vajat, majd lassú tűzön süssük ki a tésztakorongokat.

Pár perc sütés után fordítsuk meg őket, hogy mindkét oldaluk aranybarnára süljön. Tálaljuk friss gyümölcsökkel és juharsziruppal.

Hozzávalók 12 darabhoz:

19 dkg görög joghurt

1,7 dl tej

2 db tojás

15 dkg liszt

15 g sütőpor

2 evőkanál kristálycukor

20 g vaj

A díszítéshez:

2 evőkanál juharszirup

fél db banán

10 g áfonya

Elkészítés: 25 perc

Kellékek: tál, serpenyő

Forrás: sobors.hu

Jó étvágyat!

Összeállította: Dávid Dóra

Mindenkinek vannak nehezebb pillanatai és napjai, rossz hangulata, ez ellen nem tudunk tenni. Előfordulhat, hogy ilyenkor dühösesek és ingerültek vagyunk, nagyon hamar felkapjuk a vizet, vagy éppen elveszítjük az életkedvünket, a motivációnkat bizonyos dolgokkal kapcsolatban (legyen az munka, tanulás, hobbi). Az alábbiakban két olyan témáról lesz szó, amik, úgy gondolom, szerves részei a mindennapjainknak, mégis küzdenünk kell velük. Ennek kapcsán összeszedtem néhány apróságot, amelyek nálam beváltak, és mentálisan segíteni tudtak. Remélem, hasznosnak találjátok majd őket!

TANULÁS

Diákként a tanulás jelen van az életükben. Bármennyire is szeretnék olyan technikát javasolni, amittől az anyag varázsütésre a fejünkbe száll, sajnos nincs ilyen – legalábbis én nem tudok róla. Van viszont néhány olyan dolog, ami nekem bevált, és talán ti is megkönnyíthetitek vele magát a tanulási folyamatot.

Szöveg hangos felolvasása és a „tanítás” – Ha felmondjuk magunknak a szöveget, az agyunk jobban odafigyel, és gyorsabban megjegyezheti az adatokat. „Tanítás” alatt pedig egyszerűen azt értem, hogy tegyetek úgy, mintha kisiskolás diáknak magyaráznátok, tanítanátok. Ezt a módszert már évek óta használom, és nekem működik, úgyhogy akit érdekel, annak bátran ajánlom :)

Kézzel való jegyzetelés – Ma már nagyon népszerű az iPadek és a laptopok használata az iskolában, ami szerintem is előnyös, ugyanis jelentősen meg tudja könnyíteni a jegyzetek tárolását. Egy apróska tanácsom volna ezzel a dologgal kapcsolatban: ha tehetitek, akkor az iPaden a tollal való írást válasszátok a gépelés helyett. Már azzal, hogy kézzel írunk, valamennyit megjegyezhetünk az anyagból, ezért is javaslom ezt a megoldást.

Időben elkezdni a tanulást – Nálam van egy olyan szabályféleség, hogy a dolgozat előtti napon/délutánon már tudom az anyagot, így aznap csak ismétlek. Ezt a módszert a tervezgetős személyeknek ajánlom: ha beosztjátok, melyik nap mit tanultok, elkerülhetitek az utolsó pillanat okozta stresszt, és „kényelmesen” fel tudtok készülni a számonkérésekre – ráadásul a megtanult anyag is tovább megmaradhat. Ha pedig jól dolgoztok, a felmérő előtti napra már tudtok mindent, így lazán ismételhettek, és alaposan ki is pihenhetitek magatokat.

SZORGALOM ÉS ÖNMOTIVÁCIÓ

Úgy gondolom, a tennivalók halogatása egy olyan emberi tulajdonság, ami valamilyen szinten mindannyiunkat jellemez – és ez nem feltétlenül negatívum! Teljesen érhető és észszerű dolog, hogy nem tudjuk mindig a száz százalékot nyújtani, vagy a végtelenségig menetelni. A pihenés, a relaxáció nagyon-nagyon fontos fizikai és mentális szempontból egyaránt. Ügyeljünk viszont arra, hogy ez a dolog ne menjen át a végletekbe, és a pihenésből ne lustaság legyen. Az alábbiakban összeszedtem nektek néhány apróságot, amelyek talán segíthetnek, ha egy kis önmotivációra lenne szükségetek.

3, 2, 1... – Akár ismerős is lehet nektek ez a módszer, ami voltaképpen nagyon egyszerű: visszafelé számolás 3-tól, a nullához érve pedig az ember feláll, és csinálja a dolgát. Nem gondolkodik közben, nem keres kifogásokat, csak cselekszik.

„Ha ma nincs kedvem hozzá, holnap se lesz”
– Bizonyára mindannyian ismeritek a mondást: Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra. Úgy vélem, ebben azért rejlik némi igazság. Csak gondoljatok bele, milyen kellemes lesz másnap a tudat, hogy már nem kell az adott dologgal foglalkoznotok, mert előző nap elintéztétek!

Remélem, tudtam segíteni néhány dologgal kapcsolatban, és esetleg magatokkal visztek valamit a gondolatokból :)

Tervek, önjutalom – Ami engem ösztönözní képes abban, hogy menjek, és tegyem a dolgom, az az utána lévő idő. Tudom, milyen jól fogom magam érezni, mennyire nyugodt és elégedett leszek, ha egyszer végzek az előttem álló feladatokkal. További ötletként megemlíteném az önjutalmazást, például egy óra tanulás után megiszom egy csésze kávé, vagy a fizikapéldák kiszámolását követően nézek egy sorozatrészt a Netflixen. Tervezzétek el, mit fogtok csinálni, miután megvagytok a kötelességeitekkel, és máris több erőtök lesz, hogy letudjátok az előttem álló feladatokat.

Dávid Dóra

NYUSZI ÉS A KERESZT

Avagy a húsvétről röviden

Itt a tavasz, csiripelnek a madarak, és bizony közelegnek a tavaszi ünnepek is. Valószínűleg ekkor az embernek a húsvét jut először az eszébe. De vajon honnan ered, és mit is jelent? Ássuk kicsit bele magunkat...

EREDETE

A húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe, amikor megünnepeljük Jézus Krisztus feltámadását. A Biblia szerint a pénteki keresztre feszítése után a harmadik napon, azaz vasárnap feltámadt. Az ünnepnap előtti vasárnap a virágvasárnap, mikor az egyház arról emlékezik meg, hogy Jézus szamárháton bevonult Jeruzsálembe. Négy nappal később van nagycsütörtök, ami Krisztus elfogatását idézi. Nagypéntek Jézus kereszthalálának a napja. Húsvétvasárnap pedig a keresztény templomokban gyertyás körmenettel való emlékezés történik Krisztus feltámadásáról.

A magyar név onnan ered, hogy a hamvazószerdával kezdődő 40 napos böjt után ezen a napon lehetett először húst enni.

MIKOR ÜNNEPELJÜK?

A húsvét mozgóünnepként van számontartva, tehát minden évben más dátum alatt ünnepeljük. A niceai zsinat meghatározása alapján a húsvét a tavaszi nap-éj egyenlőséget követő vasárnapon van. Amennyiben az első holdtölte épp vasárnapra esik, akkor az ünnep a következő hét utolsó napján lesz.

SZIMBÓLUMOK

A legtöbb embernek húsvét kapcsán bizonyára eszébe jutnak tipikus jelképek. Azt viszont már kevesebben tudják, hogy azok mit is jelentenek.

Vegyük például az örök klasszikust, a húsvéti tojást. Ez a termékenységnek és az újjászületésnek a szimbóluma.

Tovább haladva, ide tartozik még a barka is. Ennek a növénynek az emberek különleges erőt tulajdonítottak: úgy hitték ugyanis, hogy a tűzhelybe dobva megtisztítja a házat a bajoktól. Gyógyszerként is használták, mégpedig a torokfájás elmulasztására.

Nem feledkezhetünk meg a bárányról sem - a bolyhos patás az egyik legősibb húsvéti szimbólum. Jelképezi a keresztre feszített Jézust, illetve az ótestamentumi zsidóknak is egy bárányt kellett feláldozniuk az Úr parancsára.

És végül, de nem utolsósorban, a húsvéti nyuszi. Ennek az eredete Németországból származik. Egy ottani legenda szerint Ostarának (germán istennő) volt egy színes tojást tojó madara, amit a gyerekek kedvéért nyúllá változtattott. Innen ered, hogy a nyuszi fészket rak, és oda gyűjti a tojásokat. A kicsik körében a mai napig világszerte kedvelt része a húsvétnek a tojáskeresés.

HAGYOMÁNYOK, SZOKÁSOK

Sok helyen hagyomány a tojásfestés, ennek eredete pedig még az ókorba nyúlik vissza. A kínaiak több ezer évvel ezelőtt pirosra színezett tojásokkal fejezték ki a Nap iránti tiszteletüket. Az ókori Egyiptom és Perzsia területein a tavaszi nap-éj egyenlőségkor tartott ünnepeken az ételek közül nem hiányozhatott a tojás, ami a természet újjászületését jelképezte. Ma pedig a húsvét közeledtét várva egyre több háztartásban gyűlnek a különböző technikákkal kipingált tojások, melyek a tavasz színeiben pompázva vidítják fel azt, aki megpillantja őket.

A locsolkodást valószínűleg senkinek nem kell bemutatnom. Manapság húsvétfétfőn a fiúk kölnivel vagy vízzel locsolják meg a lányokat. E magyar hagyomány szerint viszont régebben egy vödörnyi vízzel özvendeztették meg a fiúk a szebbik nem tagjait. Azért kicsit megnyugtató, hogy manapság már nem fürdetik meg az ifjak a nekik tetsző lányokat az itatóvályúban.

A végére megemlítenék egy érdekes, Angliában gyakorolt húsvéti szokást, a Morris táncot. Ennek lényege, hogy díszes jelmezekbe öltözött férfiak tavasz táncot járnak, így űzve el a gonosz tél szellemét.

Forrás: Arcanum, LCFclubs

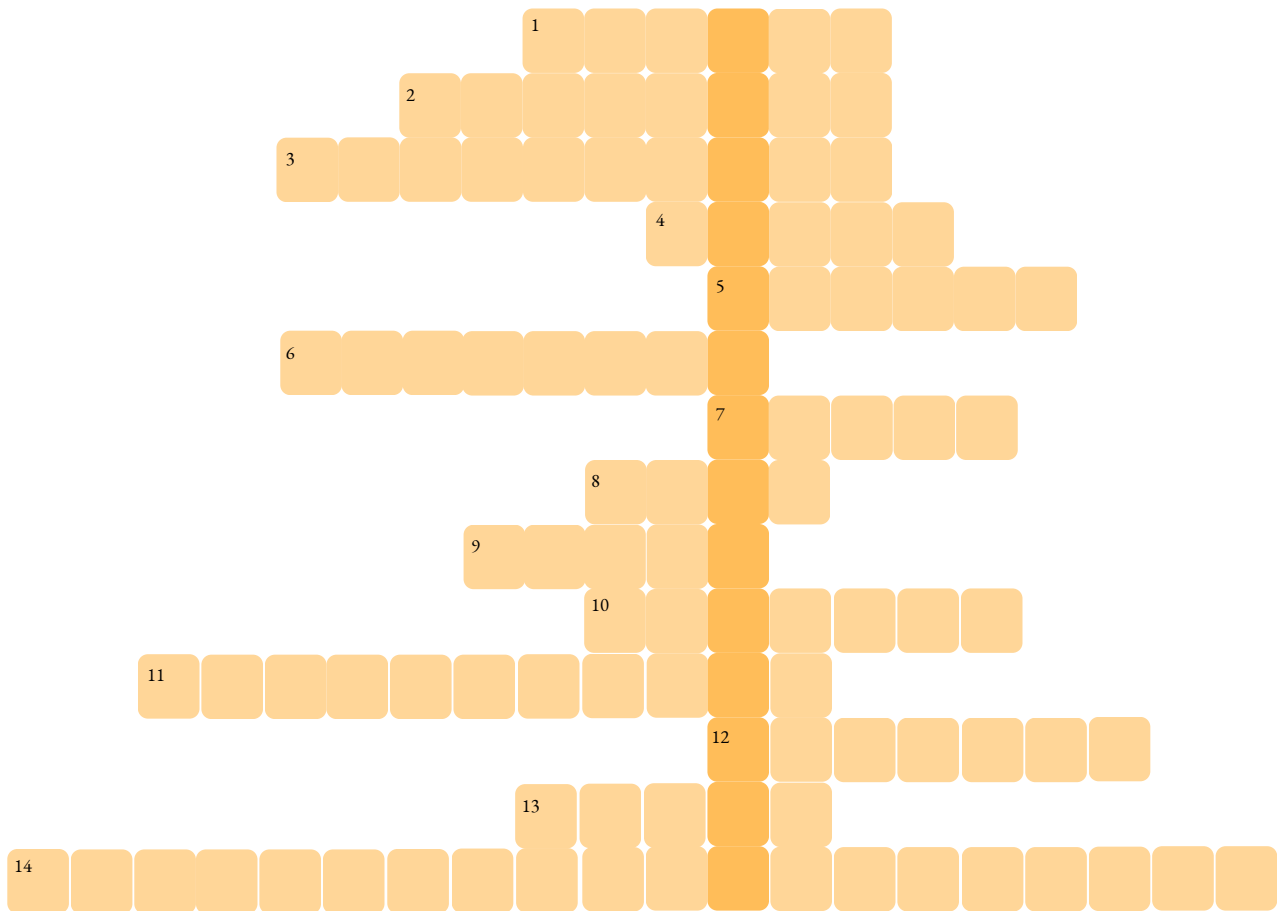
Čerňanská Tímea

Kedves diákok!

Ismét elhoztunk nektek egy keresztrejtvényt, most húsvéti-tavaszi témában.

Jó szórakozást hozzá :)

1. Hagományos húsvéti péksütemény
2. Népszokás a fiúk által, hogy ne „hervadjanak“ el a lányok
3. Vallási szempontból ezt ünnepeljük húsvétkor
4. Húsétel az ünnepkor
5. Évszak a húsvét idején
6. Az ünnepet megelőző negyvennapos időszak
7. A locsolás napja
8. Az ünnep legjellegzetesebb állata
9. Ezt festjük és díszítjük húsvétkor
10. A tavasz hírnöke (virág)
11. A népdal szerint „vizet áraszt“
12. Több színben nyíló tavaszi virág
13. A hímes tojások leggyakoribb színe
14. A tavasz beköszöntével végzett alapos otthoni rendrakás

Összeállította: Dávid Dóra

Aranyköpések

Kérdés: Határozd meg az olvasgat szófaját!

Válasz: szaporító ige

Tanár: Te Szili! Te gyorsan elrakod azt a banánodat! Otthon azt mondom a lányaimnak, hogy megrágom őket, majd téged is megráglak!

Tanár: Debreceni kollégium. Oda járt korábban melyik előd?

Diák: Csonka... Csokonai.

Tanár: Why do people celebrate? If you think of a particular holiday, what does a family do?

Diák: Drink.

Tanár: Kol'koročnú máš sestru?

Diák 1: Neviem. Päť.

Diák 2: De már három éve ötéves, te! Elsőben is ezt mondtad!

Kérdés: Határozd meg az *írott szöveg* szókapcsolatban az "írott" szófaját!

Válasz: szenvedő melléknév

Az osztály épp felköszöntötte a tanárt a születésnapja alkalmából.

Diák: Tanár úr, ugye könnyű tesztet ad?

Tanár: No, már kezdem azt hinni, hogy a felmérő miatt csináltátok az egészet.

Diák: Tanár úr, ha nem is lett volna születésnapja, akkor is felköszöntjük.

Tanár: When you go to the theatre, what is different than when you go to a festival?

Diák 1: Less drunk people.

Diák 2: More sophisticated.

Diák 1: Ugyanazt mondtam, csak parasztmódra.

Kérdés: A kérdő mondat típusai?

Válasz: kiegészítendő és eltüntető

„A történelem ismétli egymást”

Tanár: Milyen az a tényérbemászó? Az ugye olyan, hogy úgy nagyon pofán vágnám...

„Hagyd, szegénynek fáradt az agya...”

Tanár: Who brings the presents in Slovakia?

Diák: Jesuska.

„Nézzük meg Rákóczit! Itt azért van lóvé! Nézzétek a díszeket - ezt nem a secondban vette!”